





## 7 SOLUCIÓ DE CONFLICTES

### EL COCODRIL

#### Escena 1



Quan arriba l'hora del racó dels jocs, la Cris va directament al calaix de les joguines a agafar el cocodril. No vol que l'Ignasi li prengui. I és que l'Ignasi sempre agafa tot el que vol la Cris. Però quan tot just l'ha agafat per la cua, aquella cua tan bonica, llarga i plana, s'adona que algú tira de l'altre costat del cocodril, de la boca de dents blanques i petites.

–Jo l'he agafat primer –cria la Cris i tira ben fort del cocodril.

–No! Jo l'he agafat primer! – crida l'Ignasi i tira ben fort del cocodril.

–És meu! –cria la Cris i sacseja el cocodril amb força.

–Que no! És meu! –cria l'Ignasi, i sacseja també el cocodril.

–Deixa'l anar ara mateix! –cria la Cris i dóna una puntada de peu a l'Ignasi.

–Deixa'l anar tu! –cria l'Ignasi i li torna la puntada de peu.

La mestra veu que es barallen i s'hi acosta per separar-los.

–Ei, no vull baralles! Què passa?

–Jo havia agafat el cocodril –somica la Cris.

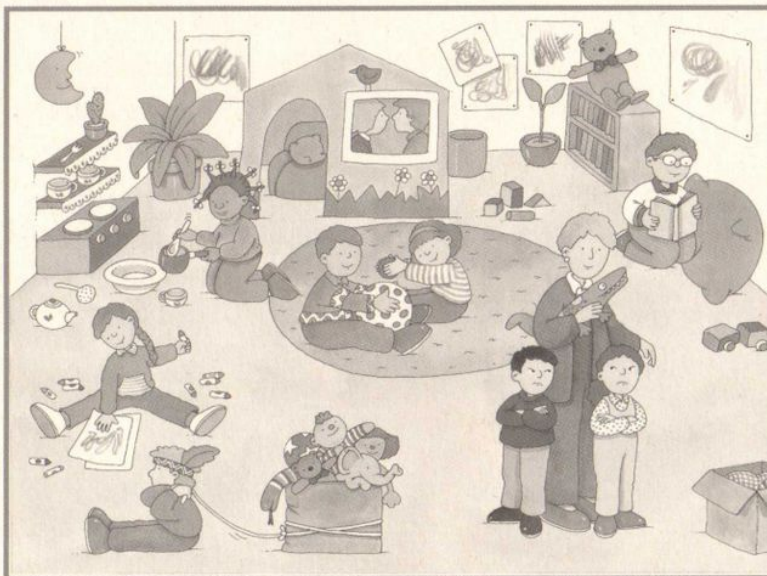
–No, jo l'havia agafat abans! –somica l'Ignasi.





## EL COCODRIL

## Escena 2



La mestra els pren el cocodril.

–Doncs haureu de jugar amb una altra cosa, perquè el cocodril me'l quedaré jo.

La Cris mira l'Ignasi amb ràbia, com si volgués dir-li: “T'adones del que has fet?”. I l'Ignasi mira la Cris amb ràbia, com si volgués dir-li: “Per culpa teva ens hem quedat sense el cocodril”. I cadascú se'n va a un racó de la classe a buscar una altra joguina.

Però la Cris no s'ho passa gens bé. No deixa de pensar que el cocodril li agrada molt. I l'Ignasi tampoc no s'ho passa bé. No deixa de pensar que el cocodril li agrada molt.

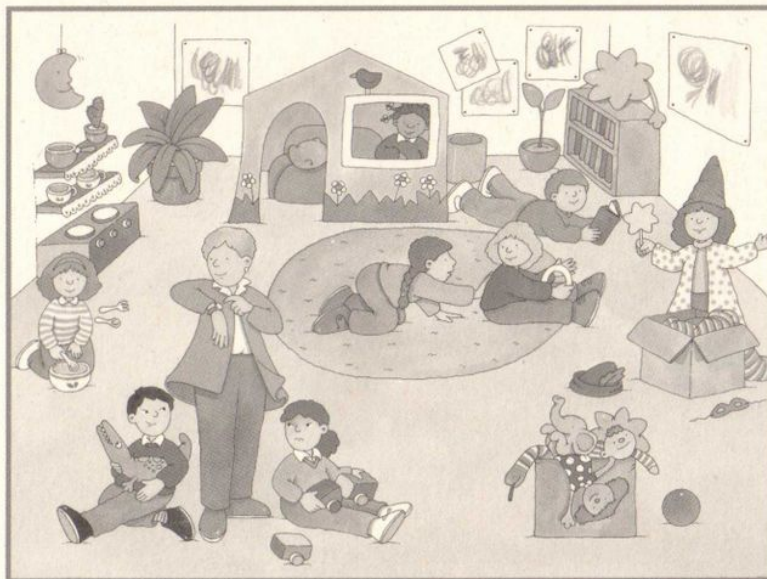


**7**

# SOLUCIÓ DE CONFLICTES

## EL COCODRIL

### Escena 3



L'endemà, la Cris torna al calaix de les joguines per agafar el cocodril, convençuda que l'Ignasi ja se n'ha oblidat. Però quan tot just l'ha agafat per la cua, aquella cua tan bonica, llarga i plana, s'adona que algú tira de l'altre costat del cocodril, de la boca de dents blanques i petites. És l'Ignasi, és clar!

Aquesta vegada, la mestra se n'adona de seguida i els diu:

–Haureu de jugar-hi per tornos. La Cris el tindrà deu minuts i després l'Ignasi deu minuts més.

La Cris passa els seus deu minuts abraçada al cocodril. Mira l'Ignasi amb cara de satisfacció, com si volgués dir-li: “Ràbia rabieta, que el tinc jo”. Després és l'Ignasi

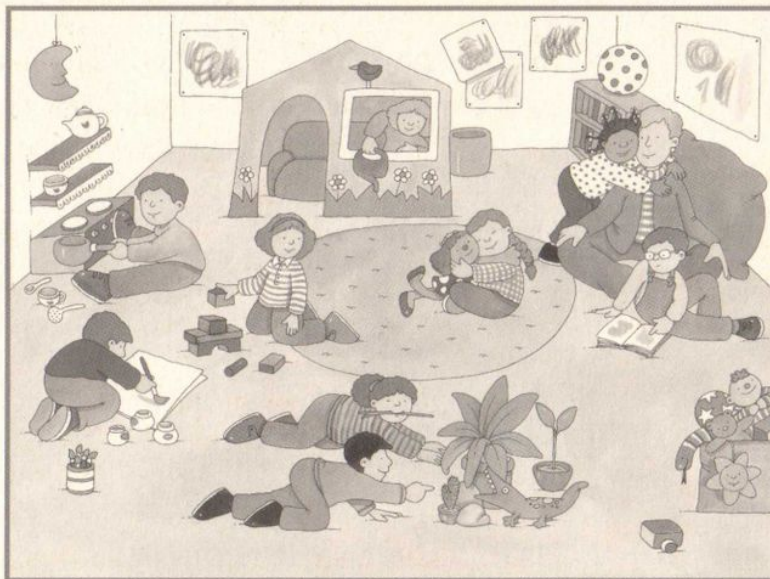
qui mira la Cris com si volgués dir-li: “Ara t'aguantes perquè el tinc jo”. La veritat és que ni l'Ignasi ni la Cris no s'ho han passat gens bé. Tots dos s'han avorrit molt en el racó dels jocs.





## EL COCODRIL

## Escena 4



L'endemà, quan arriba l'hora del racó dels jocs, la Cris diu a l'Ignasi:

–Vols que juguem a fer veure que anàvem per la selva i trobàvem un cocodril?

–D'acord! I havíem de nedar molt de pressa perquè no se'ns mengés –diu l'Ignasi.

–I agafàvem uns pals per lluitar amb el cocodril –diu la Cris–. I el cocodril es posava a plorar perquè no li féssim mal.

–I ens fèiem amics i ens portava a fer un volt per la selva –diu la Cris.

I tots dos juguen tan i tan bé que l'estona de joc se'ls fa més curta que mai.

Autora: María Menéndez-Ponte  
Il·lustradora: Cristina Minguillón